

نقطه شروع برای این تحول فوق العاده مثبت در تاریخ جمهوری اسلامی و ایران باشد. نوعی مفهوم سازی صورت می گیرد که سفرهای استانی را ذیل عنوان «پوپولیسیم» قرار می دهد و پوپولیسیم را به «عوام فریبی» ترجمه می کند که پیشتر نقد شد و کوشیدم پاسخ هایی ارائه دهم که چنان می توان پوپولیسیم را در زبان فارسی به عوام فریبی برگرداند و این کار یک نوع فریبکاری زبانی و پروپاگاندای سیاسی است و نیز عنوان کردم که سفرهای استانی ذیل دیسکورس همدلی و هم عالمی در افق اندیشه سیاسی اسلامی و به منظور آغاز فرآیند خرق حجاب مناسبات بوروکراتیک عینیت یافته است.

سفرهای استانی و «تحول ساختی» بروکراسی

تمام بحثی که تا کنون بیان شد این است که در متن پدیده سفرهای استانی و گره خوردگی این پدیده به شعار «دولت مردمی» در واقع نقطه شروعی برای تحول ساختاری و فراتر از آن، «تحول ساختی» نظام اداری کشور وجود دارد. برای روشن شدن این بحث و پاسخ به این اشکال، نیاز است به تفاوت «ساختار» و «ساخت» اشاره کنیم. بدن انسان را در نظر بگیرید. انسان یک ساخت یا سیستم (نظام تألیفی) است. در این ساخت، دو کلیه یا دو گوش و یک کبد و... وجود دارد. علاوه بر این اندام ها و عناصر، انسان مجموعه ای از خرده سیستم ها مثل سیستم گردش خون یا سیستم اعصاب و... دارد و نیز، نوعی نسبت بین این ها برقرار است. چه نسبت های بین این اجزا با هم و چه نسبت های بین این خرده ساخت ها (خرده سیستم ها) با هم و چه نسبت های بین خرده ساخت ها و عناصر و اندام ها. ساختار به معنای نسبت های درون ساخت است. یعنی آن نسبت هایی که بین خرده ساخت ها، بین خرده ساخت ها و عناصر یا بین عناصر با هم وجود دارد. ساخت، آن «کلیتی» است که «وحدت» می بخشد و بالاتر از ساختار قرار گرفته و ساختار نوعی چینش درونی آن است. گاه زمانی است که می خواهیم تا حدودی ساختار را تغییر دهیم. خیلی اوقات عناصر ساختاری عوض می شوند اما ساخت عوض نمی شود و تحول ساختی یا سیستمی با ناکامی روبه رو می شود. وقتی ساخت عوض شود، ماهیت آن پدیده عوض می شود. برای مثال ممکن است یکی از کلیه های فردی از بین برود ولی همچنان آدم است و کلیت ساخت انسانی او سر جای خود قرار دارد و باقی است. یک انسان زنده با خیلی از تغییرات ساختاری می تواند همان ساخت قبلی باشد؛ هر چند زمانی ممکن است تغییرات ساختاری به نقطه ای برسد که تغییر ماهوی در ساخت ایجاد کند. پس تحول ساختی با تغییر ساختاری متفاوت است.

مفهوم «دولت مردمی» ذیل گفتار سیاسی انقلاب اسلامی تعریف می شود. مسئله سفرهای استانی به تئوری دولت مردمی گره خورده است و از قضا، این دو، نقطه شروع یک تحول ساختی اند، نه یک تحول ساختاری؛ چرا که نظام بوروکراتیک در کشور یک «رکن ساختی» است. اندیشه و معنای باطنی راهبر «سفرهای استانی» و «دولت مردمی» می تواند تعامل بوروکراتیک را از بین ببرند، نظم بوروکراتیک را در گون سازند و نظم دیگری جایگزین سازند. مناسبات و تعاملات بوروکراتیک ساخت اداری جامعه

